

กลยุทธ์การบริหารจัดการสถานศึกษาเพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษาในยุคการศึกษาวิถีใหม่ของ
โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์แม่จัน สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ

The strategies and management school to reduce educational disparities

In the new era of education new normal

of Suksasongkhromaechan School Special Education Bureau

วิชัยพงษ์ รวมสุขสวัสดิ์ Wichayapong Ruamsuksawat ^[1]

รองศาสตราจารย์ ดร.ประเวศ เวชชะ Assoc. Prof. Dr. Prawet Wetcha ^[2]

อาจารย์ ดร.สมเกียรติ ตุ่นแก้ว Prof. Dr. Somkiat Toonkaew ^[3]

[1] นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา (2563)

Master of Education (Educational Administration) Faculty of Education, Chiang Rai Rajabhat University. (2020).

[2] [3] อาจารย์ประจำสาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

Lecturer in Master of Education (Educational Administration) Faculty of Education, Chiang Rai Rajabhat University. (Advisor)

บทคัดย่อ

การศึกษาเรื่องกลยุทธ์การบริหารจัดการสถานศึกษาเพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษาในยุคการศึกษาวิถีใหม่ ของโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์แม่จัน มีวัตถุประสงค์เพื่อเสนอกลยุทธ์การบริหารจัดการสถานศึกษาเพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษาในยุคการศึกษาวิถีใหม่ของโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์แม่จัน ใช้วิธีการวิจัยแบบผสมผสาน (Mixed-Method Research) ผู้วิจัยได้ออกแบบการวิจัย (Research Design) และกำหนดวิธีการวิจัย (Research Methodology) โดยเก็บข้อมูลจากผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับสถานศึกษา ประกอบด้วย ผู้บริหาร ครู ผู้เรียน ผู้ปกครอง คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน นักสังคมสงเคราะห์ และนักพัฒนาสังคม ในการร่วมกันประชุมเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมด้วยกระบวนการ Appreciation-Influence-Control (A-I-C) เพื่อร่วมกันกำหนดแผนงาน โครงการกิจกรรม ของโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์แม่จัน วิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าประสงค์ และกลยุทธ์ ในการขับเคลื่อนกลยุทธ์การบริหารจัดการสถานศึกษาเพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษาในยุคการศึกษาวิถีใหม่ของโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์แม่จัน ทั้งหมด 6 ประเด็น คือ 1) ประเด็นด้านความสามารถในการเข้าถึงเทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษา 2) ประเด็นด้านความปลอดภัยและสุขภาพ 3) ประเด็นด้านหลักสูตรและรูปแบบการจัดการเรียนรู้ 4) ประเด็นด้านความพร้อมในการเรียนรู้วิถีใหม่ 5) ประเด็นด้านการเข้าถึงทรัพยากรทางการศึกษาและแหล่งการเรียนรู้ที่หลากหลาย 6) ประเด็นด้านฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว ความแตกต่างทางวัฒนธรรม และภูมิปัญญา โดยครอบคลุมขอบข่ายภารกิจของกลุ่มบริหารวิชาการ กลุ่มบริหารงบประมาณ กลุ่มบริหารบุคคล และกลุ่มบริหารทั่วไป ผลการศึกษาพบว่า กลยุทธ์การบริหารจัดการสถานศึกษาเพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษาในยุคการศึกษาวิถีใหม่ ประกอบด้วย 6 กลยุทธ์ ได้แก่ 1) พัฒนาระบบบริหารจัดการสถานศึกษาให้มีคุณภาพสามารถตอบสนองความต้องการของผู้รับบริการ บุคลากร และชุมชน ได้อย่างทั่วถึงบนพื้นฐานมาตรฐานการศึกษา 2) พัฒนาบุคลากรทางการศึกษาให้มีความรู้ ความสามารถ มีคุณภาพตามมาตรฐานวิชาชีพ และมีสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของสังคม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม วัฒนธรรม และเทคโนโลยีเพื่อนำไปสู่การพัฒนาผู้เรียนให้สามารถปรับประยุกต์การเรียนรู้สู่การสร้างสรรคนวัตกรรมเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นอย่างยั่งยืน 3) พัฒนาผู้เรียนให้เป็นทุนมนุษย์ที่ดีมีคุณภาพ มีความรู้ มีทักษะงานอาชีพ และทักษะการดำรงชีวิตภายใต้การเปลี่ยนแปลงของสังคม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม และเทคโนโลยีบนพื้นฐานของการมีคุณธรรมจริยธรรม และค่านิยมอันพึงประสงค์ของสังคมในทุกมิติ 4) พัฒนาสถานศึกษาให้เป็นศูนย์กลางแหล่งการเรียนรู้วัฒนธรรมท้องถิ่นอย่างครบวงจร และส่งเสริมให้ครู บุคลากร ผู้เรียน และชุมชน น้อมนำศาสตร์พระราชามาใช้ในการดำรงชีวิต การปฏิบัติงาน และการจัดการเรียนรู้และขยายผลสู่การพัฒนาท้องถิ่นเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน 5) พัฒนาสถานศึกษาให้มี สื่อ อุปกรณ์ด้านเทคโนโลยี โครงสร้างพื้นฐานทางเทคโนโลยีที่มีความพร้อมต่อการให้บริการ ครู บุคลากร นักเรียน และชุมชนอย่างทั่วถึงและมีประสิทธิภาพ 6) ส่งเสริมภาคีเครือข่ายทางการศึกษาเพื่อการระดมทรัพยากรทางการศึกษาอย่างรอบด้านทั้งสาธารณะสุข เทคโนโลยี วัฒนธรรม กฎหมาย และประชาสังคม

คำสำคัญ: ความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา ยุคการศึกษาวิถีใหม่

Abstract

The study of School Management Strategies, the objectives of this study were to propose strategies to reduce educational inequality in the new era of education in Sueksa Songkhro Mae Chan School by using Mixed-Method Research. The researcher made the research design and the research methodology by collecting data from those involved in the educational field, such as administrators, teachers, learners, parents, basic education board, social workers, and social development workers. There was a workshop using the Appreciation-Influence-Control (A-I-C) to define plans and activities of the project. Vision, mission, objectives, and strategies for driving School Management Strategies to reduce educational inequality consist of six issues were 1) accessibility to information technology in education 2) safety and health 3) curricula and learning management styles 4) readiness for learning new normal 5) access to educational resources and diverse learning resources 6) family economic status, cultural differences, and homeland. These were under the process of the academic department, budgeting department, human resources department, and general department. The result of the study revealed that there are six strategies of educational institution management to reduce educational inequality. 1) Develop quality of School Management System to meet the needs of service recipients, personnel, and communities thoroughly based on educational standards 2) Develop Education Personnel to have the knowledge, competence, quality of professional standards, moreover, can learn management to develop learners to create innovations for local sustainable development, and be able to adapt learning under the changes of society, economy, environment, culture, and technology 3) Develop learners to be good humans with quality, knowledge, vocational and life skills under the changes in society, economy, environment, and technology, based on morals, ethics, and social values 4) Comprehensively develop the school to be a center of local cultural learning, and encouraging teachers, personnel, learners, and communities to apply the King's philosophy to their lives, jobs, and learning management as well as expanding using to local development for sustainable development 5) Improve the school with materials and technology equipment and technology infrastructure. All teachers, staff, students and communities can use efficiently 6) Promote Networks, Communities, and Partnerships in Education to mobilize resources for education such as public health, technology, culture, law, and civil society

Keyword: Educational disparity **The new era of education new normal**

บทนำ

ความเหลื่อมล้ำ เป็นคำที่ประชากรในทุกสังคมล้วนให้ความสำคัญในการหยิบยกมาเป็นประเด็นสร้างความร่วมมือในการแก้ไขปัญหาดังกล่าวของศตวรรษปัจจุบัน แต่ในยุคสมัยก่อนหน้าความเหลื่อมล้ำจะแสดงอยู่ในบริบทของความไม่เท่าเทียม การขาดความเสมอภาค หรือ สิทธิมนุษยชน โดยบริบทของความเหลื่อมล้ำจะดูมองในลักษณะความแตกต่าง เช่น ความแตกต่างทางเพศสภาพ ฐานะทางสังคม รูปลักษณ์ภายนอก ความเชื่อ วัฒนธรรม วิถีชีวิต เป็นต้น หรือบางครั้งก็ถูกมองในลักษณะกลุ่มคนที่เป็นอนารยชนที่มีภูมิหลังแตกต่างจากวัฒนธรรมหลักของตน เช่น ชนกลุ่มน้อย คนในท้องถิ่นที่ยากลำบากในการเข้าถึงทรัพยากรของรัฐ คนพิการหรือมีความบกพร่อง เป็นต้น ซึ่งความเหลื่อมล้ำทางสังคมสามารถเกิดได้ในทุกมิติโดยFerdinand Mount ได้แบ่งความเหลื่อมล้ำเป็น 5 มิติ ได้แก่ มิติทางการเมือง มิติทางรายได้ มิติทางโอกาส มิติการเป็นสมาชิกในสังคม และมิติการได้รับการปฏิบัติ (Ferdinand Mount,2547) และรัฐบาลของทุกประเทศทั่วโลกมักเลือกใช้ การศึกษาเป็นเครื่องมือสำคัญในการแก้ไขปัญหาดังกล่าวให้ลดลง แต่ทว่ารัฐบาลของหลายประเทศจะทราบได้หรือไม่ว่า การศึกษาที่รัฐบาลใช้เป็นเครื่องมือในการลดความเหลื่อมล้ำทางสังคมกลายเป็นปัจจัยหลักที่ส่งผลต่อความเหลื่อมล้ำทางสังคมสูงสุด ซึ่งจะเห็นได้จากการระบาดของโรคโควิด – 19 ยิ่งส่งผลทำให้เกิดการขยายระยะห่างของความเหลื่อมล้ำทางการศึกษาในสังคมให้กว้างมากยิ่งขึ้น ทั้งการขาดแคลนอุปกรณ์ในการเรียนรู้ออนไลน์ สถานศึกษา และครูผู้สอนขาดความพร้อมในการจัดการศึกษาในสถานการณ์วิกฤต การออกแบบการเรียนรู้ และภาระงานที่ไม่เหมาะสมกับพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนที่ต้องการผสมผสานกับการเรียนรู้ที่พึ่งพาการเข้าสังคมเป็นเครื่องมือในการพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน (Paul Collard อังโน กองทุนส่งเสริมความเสมอภาคทางการศึกษา,2564) มาตรการในการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับบริบทของสถานศึกษา และผู้เรียนในช่วงการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโควิด – 19 ของหน่วยงานต้นสังกัด ถือได้ว่าเป็น “การศึกษาวิถีใหม่” (กระทรวงศึกษาธิการ,2564) ที่วงการการศึกษากำลังเผชิญกับภาวะของการปรับตัวครั้งใหญ่ และการเรียนรู้แบบออนไลน์กำลังจะกลายเป็นความปกติใหม่ของสังคมไทยมากขึ้น (สำนักบริการคอมพิวเตอร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์,2564) จะเห็นได้ว่าสถานการณ์การระบาดของโรคโควิด – 19 ดังที่ได้กล่าวมาข้างต้นยังเป็นปัจจัยที่ทำให้เกิดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษาที่รุนแรงมากยิ่งขึ้น เนื่องด้วยรูปแบบการจัดการศึกษาในสถานการณ์การระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโควิด – 19 ที่ถูกกำหนดจากหน่วยงานต้นสังกัดไม่สอดคล้องกับแต่ละท้องถิ่นของประเทศ ซึ่งมีการพัฒนาที่แตกต่างกัน ครอบครัวของผู้เรียนส่วนใหญ่ได้รับผลกระทบทางเศรษฐกิจจากโรคระบาดจึงส่งผลทำให้ขาดแคลนทุนทรัพย์ในการจัดหาอุปกรณ์เพื่อการสนับสนุนการเรียนรู้ของบุตรหลานในรูปแบบที่ได้รับการกำหนดนโยบายจากกระทรวงศึกษาธิการ (กองทุนส่งเสริมความเสมอภาคทางการศึกษา,2564) พร้อมทั้งโครงสร้างพื้นฐานทั้งระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต การคมนาคม หรือระบบไฟฟ้าในพื้นที่ของผู้เรียนยังมีไม่เพียงพอต่อการจัดการเรียนรู้ในสถานการณ์วิกฤตให้มีประสิทธิภาพ รวมไปถึงบริบทของสถานศึกษา ครอบครัว ชุมชน และพฤติกรรมด้านการเรียนรู้ด้วยตนเองของผู้เรียนยังแตกต่างกันสูง โดยปรากฏในผลการสำรวจการจัดการเรียนการสอนในสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 โรงเรียนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ปีการศึกษา 2564 ภาคเรียนที่ 1 ของโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์แม่จัน สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ ซึ่งเป็นสถานศึกษาที่มีภารกิจในการจัดการเรียนรู้ให้กับเด็กด้อยโอกาสทั้ง 10 ประเภท ผู้เรียนและครอบครัวค่อนข้างมีความหลากหลายทั้งทางเชื้อชาติ ศาสนา และวัฒนธรรม ตลอดจนภูมิฐานะของผู้เรียนค่อนข้างกระจายตามชายแดน และพื้นที่ที่เข้าถึงได้ยากตามอำเภอต่าง ๆ ของจังหวัดเชียงราย โดยผลการสำรวจจากนักเรียนที่กำลังศึกษาในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 – 6 และมีมัธยมศึกษาปีที่ 2 ,3 ,5 ,6 พบว่า มีนักเรียนที่ไม่มีอุปกรณ์สำหรับการเรียนการสอนทางไกล หรือ มีอุปกรณ์สำหรับการเรียนการสอนทางไกลไม่เพียงพอ (เช่น ครอบครัวมีบุตรหลาน 2 คน แต่มีโทรทัศน์ 1 เครื่อง) จำนวน 60 คน และ มีนักเรียนที่ไม่มีอุปกรณ์สำหรับการเรียนการสอนทางไกล และไม่มีผู้ปกครองดูแล มีมากถึง 330 คน (โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์แม่จัน,2564) จะสังเกตเห็นว่านักเรียนส่วน

ใหญ่ของโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์แม่จันทุกระดับยังคงขาดแคลนอุปกรณ์ และผู้ปกครองในการให้คำแนะนำ และควบคุม เนื่องจากผู้เรียนร้อยละ 90 ของโรงเรียนมีฐานะค่อนข้างยากจน ครอบครัวมีปัญหาทางสังคม และระดับการศึกษาของผู้ปกครองไม่เพียงพอต่อการให้คำแนะนำสนับสนุนการเรียนรู้ของผู้เรียน รวมไปถึงผู้ปกครองไม่ได้อยู่บ้านตลอดเวลาต้องเดินทางไปทำอาชีพเกษตรกรรมในพื้นที่ห่างไกลจากหมู่บ้าน และผู้ปกครองยังขาดความรู้ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ประกอบกับในท้องถิ่นของผู้เรียนตามภูมิลำเนายังมีคุณภาพของระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตที่ค่อนข้างต่ำไม่เสถียรต่อการจัดการศึกษาในรูปแบบที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนด จากผลการสำรวจดังกล่าวจึงเป็นเหตุทำให้โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์แม่จันต้องดำเนินการเปิดเรียนแบบเต็มรูปแบบ (ON-SITE) แต่ต้องปรับประยุกต์มาตรการจากทางหน่วยงานต้นสังกัดในการจัดการเรียนรู้เพื่อป้องกันการระบาดของโรคไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) (กระทรวงศึกษาธิการ, 2564) โดยเป็นการจัดการศึกษาในรูปแบบ “วิถีใหม่” ที่ให้สอดคล้องกับสถานการณ์ และบริบทของสถานศึกษา และผู้เรียนเป็นสำคัญ ทางผู้วิจัยจึงมีความต้องการเสนอกลยุทธ์การบริหารจัดการสถานศึกษาเพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษาในยุคการศึกษาวิถีใหม่ของโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์แม่จัน โดยใช้แนวทางตามกระบวนการของ บาลานซ์ สกอร์การ์ด (Balanced Scorecard) มากำหนดการบริหารจัดการสถานศึกษาเพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษาในยุคการศึกษาวิถีใหม่และนำผลการวิจัยไปเป็นแนวทางในการกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าประสงค์ และแผนงาน โครงการหรือมาตรการในการบริหารจัดการสถานศึกษาบนพื้นฐานเป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืนแห่งสหประชาชาติ เพื่อการลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษาอย่างยั่งยืนภายใต้การระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด - 19) สำหรับการจัดการศึกษาในยุควิถีใหม่อย่างมีประสิทธิภาพเพื่อการพัฒนาผู้เรียนให้เป็นทุนมนุษย์ที่มีคุณภาพและเป็นพลเมืองไทย พลเมืองโลกที่พร้อมรับต่อการเปลี่ยนแปลงของทุกสถานการณ์อย่างยั่งยืน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อเสนอกลยุทธ์การบริหารจัดการสถานศึกษาเพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษาในยุคการศึกษาวิถีใหม่ของโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์แม่จัน สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ

ประโยชน์ของการวิจัย

1. ด้านความรู้ ได้แก่ ผลจากการวิจัยครั้งนี้ ทำให้ได้องค์ความรู้ใหม่เกี่ยวกับสภาพการณ์ เหตุปัจจัยสำคัญ ภาวณาคอดอันพึงประสงค์ และได้กลยุทธ์ในการบริหารจัดการสถานศึกษาเพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษาในยุคการศึกษาวิถีใหม่ของโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์แม่จัน

2. ด้านการนำไปใช้ ได้แก่ องค์กรความรู้ที่ได้จากการวิจัยในครั้งนี้ จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อ ครู ผู้บริหาร และบุคลากรที่เกี่ยวข้องอันจะนำไปสู่การขับเคลื่อนกลยุทธ์ในการบริหารจัดการสถานศึกษาเพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษาในยุคการศึกษาวิถีใหม่ของโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์แม่จันที่มีการนำวิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าประสงค์ และแผนงาน โครงการไปสู่การพัฒนาสถานศึกษาภายใต้ขอบข่ายภารกิจของกลุ่มบริหารวิชาการ กลุ่มบริหารงบประมาณ กลุ่มบริหารบุคคล และกลุ่มบริหารทั่วไป ที่สอดคล้องกับการลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษาในยุคการศึกษาวิถีใหม่ทั้ง 6 ประเด็นกลยุทธ์

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ได้กำหนดขอบเขตของการศึกษาตามคำถามการวิจัย กลยุทธ์การบริหารจัดการสถานศึกษาเพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษาในยุคการศึกษาวิถีใหม่ของโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์แม่จัน ดังนี้

1. ด้านเนื้อหา ได้แก่

1.1 กลยุทธ์การบริหารจัดการสถานศึกษาเพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษาในยุคการศึกษาวิถีใหม่
ของโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์แม่จัน สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ

1.1.1 กระบวนการบริหารจัดการสถานศึกษาเพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษาในยุคการศึกษา
วิถีใหม่ ได้แก่ 1) การวิเคราะห์สภาวะการณ์ 2) การวิเคราะห์ความเชื่อมโยงเชิงกลยุทธ์ 3) การกำหนดวิสัยทัศน์ 4) การกำหนด
พันธกิจ 5) การกำหนดเป้าประสงค์ 6) การกำหนดยุทธศาสตร์ 7) การกำหนดแผนงาน โครงการ

1.1.2 องค์ประกอบการบริหารจัดการสถานศึกษาเพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษาในยุค
การศึกษาวิถีใหม่ ได้แก่ 1) วิสัยทัศน์ 2) พันธกิจ 3) เป้าประสงค์ 4) ประเด็นกลยุทธ์ 5) แผนงาน โครงการ

2. ด้านแหล่งข้อมูล

2.1 แหล่งข้อมูลปฐมภูมิ

1) ผู้บริหาร 2) ครูผู้สอน 3) นักเรียน 4) ผู้ปกครอง 5) คณะกรรมการสถานศึกษา
6) นักสังคมสงเคราะห์ 7) นักพัฒนาสังคม

2.2 แหล่งข้อมูลทุติยภูมิ

1) แผนพัฒนาคุณภาพสถานศึกษาโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์แม่จัน
2) แผนปฏิบัติการประจำปีโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์แม่จัน

3. พื้นที่วิจัย

โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์แม่จัน สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ สำนักงานคณะกรรมการ
การศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ

4. เวลา ปีการศึกษา 2564

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัย เรื่อง กลยุทธ์การบริหารจัดการสถานศึกษาเพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษาในยุคการศึกษาวิถีใหม่
ของโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์แม่จัน ใช้วิธีการวิจัยแบบผสมผสาน (Mixed-Method Research) ผู้วิจัยได้ออกแบบการวิจัย
(Research Design) และกำหนดวิธีการวิจัย (Research Methodology) เพื่อตอบคำถามการวิจัย (Research Question) โดย
กำหนดวิธีดำเนินการวิจัย 4 ขั้นตอน คือ การศึกษาสภาพการณ์ เหตุปัจจัยสำคัญ ภาพอนาคตอันพึงประสงค์ เพื่อนำไปสู่การ
เสนอกลยุทธ์การบริหารจัดการสถานศึกษาเพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษาในยุคการศึกษาวิถีใหม่ของโรงเรียนศึกษา
สงเคราะห์แม่จัน

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา แบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อสภาพการบริหารจัดการสถานศึกษาเพื่อลดความ
เหลื่อมล้ำทางการศึกษาของโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์แม่จัน 4 กลุ่มบริหารงาน แบบบันทึกผลการสัมภาษณ์เชิงลึกเพื่อศึกษา
เหตุปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อการบริหารจัดการสถานศึกษาเพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษาของโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์
แม่จัน แบบวิเคราะห์ความต้องการเชิงกลยุทธ์ของการประชุมเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมด้วยกระบวนการ (AIC) แบบ
บันทึกการประชุมเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมด้วยกระบวนการ (AIC) สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ การวิเคราะห์
ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน วิเคราะห์เนื้อหาสำคัญ สรุปเนื้อหาเชิงบรรยาย แล้วสังเคราะห์เพื่อนำเสนอเป็นแนวทางการ
บริหารจัดการเชิงกลยุทธ์

สรุปผลการวิจัย

การศึกษากลยุทธ์การบริหารจัดการสถานศึกษาเพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษาในยุคการศึกษาวิถีใหม่ของโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์แม่จัน

จากการศึกษาสภาพการณ์ เหตุปัจจัยสำคัญ และสภาพอนาคตอันพึงประสงค์ในการบริหารจัดการสถานศึกษาเพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษาในยุคการศึกษาวิถีใหม่ของโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์แม่จันเพื่อให้ได้มาซึ่งวิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าประสงค์ กลยุทธ์ และแผนงาน โครงการและมาตรการในการขับเคลื่อนกลยุทธ์เพื่อการบริหารจัดการสถานศึกษาเพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษาในยุคการศึกษาวิถีใหม่ของโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์แม่จัน ดังนั้นการกำหนดวิสัยทัศน์ คือ โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์แม่จันมุ่งมั่นพัฒนาทุนมนุษย์ให้มีคุณภาพ เสริมสร้างความเชี่ยวชาญทางวิชาชีพ สร้างคนดี มีความรู้คู่คุณธรรม นำทักษะงานอาชีพ มีทักษะการดำรงชีวิตในยุควิถีใหม่ ก้าวทันนวัตกรรมทางเทคโนโลยี เป็นศูนย์กลางแหล่งการเรียนรู้ทางวัฒนธรรมในท้องถิ่น ผสานภาคีเครือข่ายน้อมนำศาสตร์พระราชามาพัฒนาบนพื้นฐานแห่งความยั่งยืน

การกำหนดพันธกิจ คือ 1) พัฒนาระบบบริหารจัดการสถานศึกษาให้มีคุณภาพสามารถตอบสนองความต้องการของผู้รับบริการ บุคลากร และชุมชนได้อย่างทั่วถึงบนพื้นฐานมาตรฐานการศึกษา 2) พัฒนาบุคลากรทางการศึกษาให้มีความรู้ ความสามารถ มีความเชี่ยวชาญตามมาตรฐานวิชาชีพ 3) พัฒนาคู่มือที่มีสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของสังคม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม วัฒนธรรม และเทคโนโลยีเพื่อนำไปสู่การพัฒนาผู้เรียนให้สามารถปรับประยุกต์การเรียนรู้สู่การสร้างสรค์นวัตกรรมเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นอย่างยั่งยืน 4) พัฒนาผู้เรียนให้เป็นทุนมนุษย์ที่ดีมีคุณภาพ มีความรู้ มีทักษะงานอาชีพ และทักษะการดำรงชีวิตภายใต้การเปลี่ยนแปลงของสังคม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม และเทคโนโลยีบนพื้นฐานของการมีคุณธรรมจริยธรรม และค่านิยมอันพึงประสงค์ของสังคมในทุกมิติ 5) พัฒนาสถานศึกษาให้เป็นศูนย์กลางแหล่งการเรียนรู้วัฒนธรรมท้องถิ่นอย่างครบวงจรสำหรับ ครู บุคลากร นักเรียนและชุมชนทั้งภายใน ภายนอกสถานศึกษา 6) ส่งเสริมให้ครู บุคลากรและนักเรียน น้อมนำศาสตร์พระราชามาใช้ในการดำรงชีวิต การปฏิบัติงาน และการจัดการเรียนรู้และขยายผลสู่การพัฒนาชุมชนเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน 7) พัฒนาสถานศึกษาให้มี สื่อ อุปกรณ์ด้านเทคโนโลยี โครงสร้างพื้นฐานทางเทคโนโลยีที่มีความพร้อมต่อการให้บริการ ครู บุคลากร นักเรียน และชุมชนอย่างทั่วถึงและมีประสิทธิภาพ 8) ส่งเสริมภาคีเครือข่ายทางการศึกษาเพื่อการระดมทรัพยากรทางการศึกษาอย่างรอบด้านทั้งสาธารณะ สุข เทคโนโลยี วัฒนธรรม กฎหมาย และประชาสังคม

การกำหนดเป้าประสงค์ คือ 1) โรงเรียนมีระบบบริหารจัดการสถานศึกษาที่มีคุณภาพสามารถตอบสนองความต้องการของผู้รับบริการ บุคลากร และชุมชนได้อย่างทั่วถึงบนพื้นฐานมาตรฐานการศึกษา 2) มีบุคลากรทางการศึกษาที่มีความรู้ ความสามารถ มีความเชี่ยวชาญตามมาตรฐานวิชาชีพ 3) มีครูที่มีสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของสังคม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม วัฒนธรรม และเทคโนโลยีเพื่อนำไปสู่การพัฒนาผู้เรียนให้สามารถปรับประยุกต์การเรียนรู้สู่การสร้างสรค์นวัตกรรมเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นอย่างยั่งยืน 4) มีผู้เรียนที่เป็นทุนมนุษย์ที่ดีมีคุณภาพ มีความรู้ มีทักษะงานอาชีพ และทักษะการดำรงชีวิตภายใต้การเปลี่ยนแปลงของสังคม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม และเทคโนโลยีบนพื้นฐานของการมีคุณธรรมจริยธรรม และค่านิยมอันพึงประสงค์ของสังคมในทุกมิติ 5) สถานศึกษาเป็นศูนย์กลางแหล่งการเรียนรู้วัฒนธรรมท้องถิ่นอย่างครบวงจรสำหรับ ครู บุคลากร นักเรียนและชุมชนทั้งภายใน ภายนอกสถานศึกษา 6) มีครู บุคลากรและนักเรียน น้อมนำศาสตร์พระราชามาใช้ในการดำรงชีวิต การปฏิบัติงาน และการจัดการเรียนรู้และขยายผลสู่การพัฒนาชุมชนเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน 7) สถานศึกษามีความเป็นเลิศทางเทคโนโลยี โดยมีสื่อ อุปกรณ์ด้านเทคโนโลยี โครงสร้างพื้นฐานทางเทคโนโลยีที่มีความพร้อมต่อการให้บริการ ครู บุคลากร นักเรียน

และชุมชนอย่างทั่วถึงและมีประสิทธิภาพ 8) มีภาคีเครือข่ายทางการศึกษาเพื่อการระดมทรัพยากรทางการศึกษาอย่างรอบด้านทั้งสาธารณะสุข เทคโนโลยี วัฒนธรรม กฎหมาย และประชาสังคม

กลยุทธ์และแผนงานโครงการ คือ

กลยุทธ์ที่ 1 พัฒนาระบบบริหารจัดการสถานศึกษาให้มีคุณภาพสามารถตอบสนองความต้องการของผู้รับบริการ บุคลากร และชุมชนได้อย่างทั่วถึงบนพื้นฐานมาตรฐานการศึกษา

มีแผนงานโครงการสนับสนุนประกอบด้วย 6 แผนงานโครงการ

กลยุทธ์ที่ 2 พัฒนาศูนย์กลางทางการศึกษาให้มีความรู้ ความสามารถ มีคุณภาพตามมาตรฐานวิชาชีพ และมีสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของสังคม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม วัฒนธรรม และเทคโนโลยี เพื่อนำไปสู่การพัฒนาผู้เรียนให้สามารถปรับประยุกต์การเรียนรู้สู่การสร้างสรรค์นวัตกรรมเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นอย่างยั่งยืนมีแผนงานและโครงการสนับสนุนประกอบด้วย 9 แผนงานโครงการ

กลยุทธ์ที่ 3 พัฒนาผู้เรียนให้เป็นทุนมนุษย์ที่ดีมีคุณภาพ มีความรู้ มีทักษะงานอาชีพ และทักษะการดำรงชีวิตภายใต้การเปลี่ยนแปลงของสังคม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม และเทคโนโลยีบนพื้นฐานของการมีคุณธรรมจริยธรรม และค่านิยมอันพึงประสงค์ของสังคมในทุกระดับ

มีแผนงานและโครงการสนับสนุนประกอบด้วย 10 แผนงานโครงการ

กลยุทธ์ที่ 4 พัฒนาสถานศึกษาให้เป็นศูนย์กลางแหล่งการเรียนรู้วัฒนธรรมท้องถิ่นอย่างครบวงจร และส่งเสริมให้ครู บุคลากร ผู้เรียน และชุมชน น้อมนำศาสตร์พระราชามาใช้ในการดำรงชีวิต การปฏิบัติงาน และการจัดการเรียนรู้และขยายผลสู่การพัฒนาท้องถิ่นเพื่อพัฒนาอย่างยั่งยืน มีแผนงานและโครงการสนับสนุนประกอบด้วย 6 แผนงานโครงการ

กลยุทธ์ที่ 5 พัฒนาสถานศึกษาให้มี สื่อ อุปกรณ์ด้านเทคโนโลยี โครงสร้างพื้นฐานทางเทคโนโลยีที่มีความพร้อมต่อการให้บริการ ครู บุคลากร นักเรียน และชุมชนอย่างทั่วถึงและมีประสิทธิภาพ มีแผนงานและโครงการสนับสนุนประกอบด้วย 6 แผนงานโครงการ

กลยุทธ์ที่ 6 ส่งเสริมภาคีเครือข่ายทางการศึกษาเพื่อการระดมทรัพยากรทางการศึกษาอย่างรอบด้านทั้งสาธารณะสุข เทคโนโลยี วัฒนธรรม กฎหมาย และประชาสังคม มีแผนงานและโครงการสนับสนุนประกอบด้วย 6 แผนงานโครงการ

การอภิปรายผล

การเสนอกฎยุทธ์การบริหารจัดการสถานศึกษาเพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษาในยุคการศึกษาวิถีใหม่ของโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์แม่จัน

จากการวิเคราะห์สภาพการณ์ภายนอก โดยใช้กระบวนการวิเคราะห์ผลกระทบจากปัจจัยภายนอก (PESTEL Analysis) และวิเคราะห์สภาพการณ์ภายใน โดยใช้ กระบวนการบริหารจัดการองค์กรของ (McKinney 7-S Framework) การทบทวนวิสัยทัศน์เดิม ได้วิสัยทัศน์ในการบริหารจัดการสถานศึกษาเพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษาในยุคการศึกษาวิถีใหม่ของโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์แม่จัน คือ โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์แม่จันมุ่งมั่นพัฒนาทุนมนุษย์ให้มีคุณภาพ เสริมสร้างความเชี่ยวชาญทางวิชาชีพ สร้างคนดี มีความรู้คู่คุณธรรม นำทักษะงานอาชีพ มีทักษะการดำรงชีวิตในยุควิถีใหม่ ก้าวทันนวัตกรรมทางเทคโนโลยี เป็นศูนย์กลางแหล่งการเรียนรู้ทางวัฒนธรรมในท้องถิ่น ผสานภาคีเครือข่ายน้อมนำศาสตร์พระราชามาพัฒนาบนพื้นฐานแห่งความยั่งยืน มีพันธกิจการบริหารจัดการสถานศึกษา คือ พัฒนาระบบบริหารจัดการสถานศึกษาให้มีคุณภาพสามารถตอบสนองความต้องการของผู้รับบริการ บุคลากร และชุมชนได้อย่างทั่วถึงบนพื้นฐานมาตรฐานการศึกษา พัฒนาศูนย์กลางทางการศึกษาให้มีความรู้ ความสามารถ มีความเชี่ยวชาญตามมาตรฐานวิชาชีพ พัฒนาครูให้มีสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของสังคม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม วัฒนธรรม และ

เทคโนโลยีเพื่อนำไปสู่การพัฒนาผู้เรียนให้สามารถปรับประยุกต์การเรียนรู้สู่การสร้างสรรค่นวัตกรรมเพื่อการพัฒนา
ท้องถิ่นอย่างยั่งยืน พัฒนาผู้เรียนให้เป็นทุนมนุษย์ที่ดีมีคุณภาพ มีความรู้ มีทักษะงานอาชีพ และทักษะการดำรงชีวิตภายใต้
การเปลี่ยนแปลงของสังคม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม และเทคโนโลยีบนพื้นฐานของการมีคุณธรรมจริยธรรม และค่านิยมอัน
พึงประสงค์ของสังคมในทุกระดับ พัฒนาสถานศึกษาให้เป็ยศูนย์กลางแหล่งการเรียนรู้วัฒนธรรมท้องถิ่นอย่างครบวงจร
สำหรับ ครู บุคลากร นักเรียนและชุมชนทั้งภายใน ภายนอกสถานศึกษา ส่งเสริมให้ครู บุคลากรและนักเรียน น้อมนำ
ศาสตร์พระราชามาใช้ในการดำรงชีวิต การปฏิบัติงาน และการจัดการเรียนรู้และขยายผลสู่การพัฒนาชุมชนเพื่อการพัฒนา
อย่างยั่งยืน พัฒนาสถานศึกษาให้มี สื่อ อุปกรณ์ด้านเทคโนโลยี โครงสร้างพื้นฐานทางเทคโนโลยีที่มีความพร้อมต่อการ
ให้บริการ ครู บุคลากร นักเรียน และชุมชนอย่างทั่วถึงและมีประสิทธิภาพ ส่งเสริมภาคีเครือข่ายทางการศึกษาเพื่อการระดม
ทรัพยากรทางการศึกษาอย่างรอบด้านทั้งสาธารณะสุข เทคโนโลยี วัฒนธรรม กฎหมาย และประชาสังคม และมี
เป้าประสงค์ คือ โรงเรียนมีระบบบริหารจัดการสถานศึกษาที่มีคุณภาพสามารถตอบสนองความต้องการของผู้รับบริการ
บุคลากร และชุมชนได้อย่างทั่วถึงบนพื้นฐานมาตรฐานการศึกษา มีบุคลากรทางการศึกษาที่มีความรู้ ความสามารถ มีความ
เชี่ยวชาญตามมาตรฐานวิชาชีพ มีครูที่มีสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของสังคม เศรษฐกิจ
สิ่งแวดล้อม วัฒนธรรม และเทคโนโลยีเพื่อนำไปสู่การพัฒนาผู้เรียนให้สามารถปรับประยุกต์การเรียนรู้สู่การสร้างสรรค่น
นวัตกรรมเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นอย่างยั่งยืน มีผู้เรียนที่เป็นทุนมนุษย์ที่ดีมีคุณภาพ มีความรู้ มีทักษะงานอาชีพ และทักษะ
การดำรงชีวิตภายใต้การเปลี่ยนแปลงของสังคม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม และเทคโนโลยีบนพื้นฐานของการมีคุณธรรม
จริยธรรม และค่านิยมอันพึงประสงค์ของสังคมในทุกระดับ สถานศึกษาเป็ยศูนย์กลางแหล่งการเรียนรู้วัฒนธรรมท้องถิ่น
อย่างครบวงจรสำหรับ ครู บุคลากร นักเรียนและชุมชนทั้งภายใน ภายนอกสถานศึกษา มีครู บุคลากรและนักเรียน น้อมนำ
ศาสตร์พระราชามาใช้ในการดำรงชีวิต การปฏิบัติงาน และการจัดการเรียนรู้และขยายผลสู่การพัฒนาชุมชนเพื่อการพัฒนา
อย่างยั่งยืน สถานศึกษามีความเป็นเลิศทางเทคโนโลยี โดยมีสื่อ อุปกรณ์ด้านเทคโนโลยี โครงสร้างพื้นฐานทางเทคโนโลยีที่
มีความพร้อมต่อการให้บริการ ครู บุคลากร นักเรียน และชุมชนอย่างทั่วถึงและมีประสิทธิภาพ มีภาคีเครือข่ายทางการศึกษา
เพื่อการระดมทรัพยากรทางการศึกษาอย่างรอบด้านทั้งสาธารณะสุข เทคโนโลยี วัฒนธรรม กฎหมาย และประชาสังคม และ
มีกลยุทธ์การบริหารจัดการสถานศึกษาเพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษาในยุคการศึกษาวิถีใหม่ของโรงเรียนศึกษา
สงเคราะห์แม่จัน คือ กลยุทธ์ที่ 1 พัฒนาระบบบริหารจัดการสถานศึกษาวิถีใหม่ให้มีคุณภาพสามารถตอบสนองความ
ต้องการของผู้รับบริการ บุคลากร และชุมชนได้อย่างทั่วถึงบนพื้นฐานมาตรฐานการศึกษา กลยุทธ์ที่ 2 พัฒนาบุคลากรทาง
การศึกษาให้มีความรู้ ความสามารถ มีคุณภาพตามมาตรฐานวิชาชีพ และมีสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับการ
เปลี่ยนแปลงของสังคม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม วัฒนธรรม และเทคโนโลยีเพื่อนำไปสู่การพัฒนาผู้เรียนให้สามารถปรับ
ประยุกต์การเรียนรู้สู่การสร้างสรรค่นวัตกรรมเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นอย่างยั่งยืน กลยุทธ์ที่ 3 พัฒนาผู้เรียนให้เป็นทุนมนุษย์ที่
ดีมีคุณภาพ มีความรู้ มีทักษะงานอาชีพ และทักษะการดำรงชีวิตภายใต้การเปลี่ยนแปลงของสังคม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม
และเทคโนโลยีบนพื้นฐานของการมีคุณธรรมจริยธรรม และค่านิยมอันพึงประสงค์ของสังคมในทุกมิติ กลยุทธ์ที่ ๔
พัฒนาสถานศึกษาให้เป็ยศูนย์กลางแหล่งการเรียนรู้วัฒนธรรมท้องถิ่นอย่างครบวงจร และส่งเสริมให้ครู บุคลากร ผู้เรียน
และชุมชน น้อมนำศาสตร์พระราชามาใช้ในการดำรงชีวิต การปฏิบัติงาน และการจัดการเรียนรู้และขยายผลสู่การพัฒนา
ท้องถิ่นเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน กลยุทธ์ที่ 5 พัฒนาสถานศึกษาให้มี สื่อ อุปกรณ์ด้านเทคโนโลยี โครงสร้างพื้นฐานทาง
เทคโนโลยีที่มีความพร้อมต่อการให้บริการ ครู บุคลากร นักเรียน และชุมชนอย่างทั่วถึงและมีประสิทธิภาพ กลยุทธ์ที่ 6
ส่งเสริมภาคีเครือข่ายทางการศึกษาเพื่อการระดมทรัพยากรทางการศึกษาอย่างรอบด้านทั้งสาธารณะสุข เทคโนโลยี
วัฒนธรรม กฎหมาย และประชาสังคม จะเห็นได้ว่าวิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าประสงค์ กลยุทธ์ และแผนงาน โครงการเป็น
เป้าหมายการพัฒนาที่คำนึงถึงความต้องการของผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียกับสถานศึกษาเป็ยสำคัญ มีการกำหนดแผนการ

ขับเคลื่อนกลยุทธ์ที่อยู่บนพื้นฐานการส่งเสริมความเสมอภาคทางการศึกษาให้ผู้เรียนสามารถเข้าถึงการศึกษาที่มีคุณภาพได้อย่างทั่วถึง มีการส่งเสริมทักษะทางอาชีพ และทักษะทางพหุวัฒนธรรม ที่บูรณาการกับศาสตร์ว่าด้วยการจัดการความยั่งยืน เพื่อการสร้างรายได้ให้กับผู้เรียน และครอบครัวอันจะนำไปสู่การลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษาได้อย่างยั่งยืน ซึ่งสอดคล้องกับ องค์การสหประชาชาติ (2558) ได้สร้างความร่วมมือในการวางแผนเป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษ Sustainable Development Goals (SDGs) ได้กำหนดเป้าหมายทางการศึกษา คือ สร้างหลักประกันว่าทุกคนมีการศึกษาที่มีคุณภาพอย่างครอบคลุมและเท่าเทียม และสนับสนุน โอกาสในการเรียนรู้ตลอดชีวิต ได้แก่ 1) สร้างหลักประกันว่าเด็กชายและเด็กหญิงทุกคนสำเร็จการศึกษาระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาที่มีคุณภาพ เท่าเทียม และไม่ค่าใช้จ่าย นำไปสู่ผลลัพธ์ทางการเรียนที่มีประสิทธิผล 2) สร้างหลักประกันว่าเด็กชายและเด็กหญิงทุกคนเข้าถึงการพัฒนา การดูแล และการจัดการศึกษาระดับก่อนประถมศึกษาสำหรับเด็กปฐมวัยที่มีคุณภาพ 3) ให้ชายและหญิงทุกคนเข้าถึงการศึกษาวิชาเทคนิค อาชีวศึกษา อุดมศึกษา รวมถึงมหาวิทยาลัย ที่มีราคา ที่สามารถจ่ายได้และมีคุณภาพ 4) เพิ่มจำนวนเยาวชนและผู้ใหญ่ที่มีทักษะที่จำเป็น รวมถึงทักษะทางเทคนิคและอาชีพ สำหรับการจ้างงาน การมีงานที่ดี และการเป็นผู้ประกอบการ 5) ขจัดความเหลื่อมล้ำทางเพศในการศึกษา และสร้างหลักประกันว่ากลุ่มที่เปราะบางซึ่งรวมถึงผู้พิการ ชนพื้นเมือง และเด็ก เข้าถึงการศึกษาและการฝึกอาชีพทุกระดับอย่างเท่าเทียม 6) สร้างหลักประกันว่าเยาวชนทุกคนและผู้ใหญ่ในสัดส่วนสูง ทั้งชายและหญิง สามารถอ่านออกเขียนได้และคำนวณได้ 7) สร้างหลักประกันว่าผู้เรียนทุกคนได้รับความรู้และทักษะที่จำเป็นสำหรับส่งเสริมการพัฒนาอย่างยั่งยืน รวมไปถึง การศึกษาสำหรับการพัฒนาอย่างยั่งยืนและการมีวิถีชีวิตที่ยั่งยืน สิทธิมนุษยชน ความเสมอภาคระหว่างเพศ การส่งเสริมวัฒนธรรมแห่งความสงบสุขและไม่ใช้ความรุนแรง การเป็นพลเมืองของโลก และความนิยมในความหลากหลายทางวัฒนธรรมและสร้างการมีส่วนร่วมของวัฒนธรรมต่อการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยมีแนวทางการดำเนินการ คือ สร้างและยกระดับอุปกรณ์และเครื่องมือทางการศึกษา ที่อ่อนไหวต่อเด็ก ผู้พิการ และเพศสภาวะ และให้มีสภาพแวดล้อมทางการเรียนรู้ที่ปลอดภัย ปราศจากความรุนแรง ครอบคลุมและมีประสิทธิผลสำหรับทุกคน ขยายจำนวนทุนการศึกษา ในการสมัครเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา รวมถึงการฝึกอาชีพ และ โปรแกรมด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ด้านเทคนิค วิศวกรรมและเพิ่มจำนวนครูที่มีคุณภาพ รวมถึงการดำเนินการผ่านทางความร่วมมือในการฝึกอบรมครูร่วมกัน

ข้อเสนอแนะการนำผลการศึกษาไปใช้

นำกลยุทธ์การบริหารจัดการสถานศึกษาเพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษาในยุคการศึกษาวิถีใหม่ไปสู่การวางแผนการพัฒนาสถานศึกษา การจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาที่ลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา วางแผนบุคลากรในการส่งเสริมความเสมอภาคทางการศึกษาในทุกมิติ วางแผนด้านการจัดสรรงบประมาณและทรัพยากรทางการศึกษาอย่างเป็นระบบ จัดทำแผนพัฒนาสถานศึกษารายปี และกรอบการพัฒนาระยะ 3 – 5 ปี และจัดทำแผนปฏิบัติการประจำปีของการบริหารจัดการสถานศึกษาเพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา ดำเนินการพัฒนาแหล่งการเรียนรู้ใน โรงเรียน และดำเนินงานบริหารจัดการคุณภาพของสถานศึกษา และสร้างการมีส่วนร่วมในลักษณะภาคีเครือข่ายร่วมพัฒนาสถานศึกษาที่สามารถลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา นำผลการดำเนินงานไปปรับปรุงพัฒนาด้วยกระบวนการวิจัยและพัฒนาด้วยกระบวนการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนของสถานศึกษา นิเทศติดตามการปฏิบัติงานตามแผนปฏิบัติการประจำปีแบบมีส่วนร่วมเพื่อทบทวนผลการดำเนินงานในการบริหารจัดการความเหลื่อมล้ำทางการศึกษาในสถานศึกษา และมีการทบทวนตรวจสอบและร่วมกันปรับปรุงแผนกลยุทธ์อย่างต่อเนื่องเมื่อครบระยะตามกรอบการปฏิบัติงานที่ได้วางแผน ร่วมกัน

แสวงหาข้อบกพร่องหรือข้อจำกัดไปกำหนดทิศทางการพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการสถานศึกษาเพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษาในกรอบการพัฒนาระยะต่อไปให้มีประสิทธิภาพในการบริหารจัดการที่สูงขึ้น

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ศึกษาแนวทางในการพัฒนากลยุทธ์ในการบริหารจัดการสถานศึกษาเพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษาในยุคการศึกษาวิถีใหม่ด้านการพัฒนาความสามารถในการเข้าถึงเทคโนโลยีทางการศึกษาให้สามารถตอบสนองต่อความต้องการได้อย่างทั่วถึงมากยิ่งขึ้น

2. ศึกษาแนวทางการพัฒนาสถานศึกษาให้เป็นศูนย์กลางในการลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษาในท้องถิ่นผ่านการพัฒนาศูนย์กลางการเรียนรู้และส่งเสริมอาชีพในท้องถิ่นเพื่อการสร้างการมีส่วนร่วมกับชุมชนท้องถิ่นอย่างยั่งยืนมากยิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงศึกษาธิการ. 2564. มาตรการในการจัดการเรียนรู้ใน Sandbox Safety Zone in School. สืบค้นเมื่อ 10 กันยายน

2564, จาก <https://mgronline.com/uptodate/detail/9640000091269>

กองทุนส่งเสริมความเสมอภาคทางการศึกษา. (2563) ความยากจนนับเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้เกิดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา. สืบค้นเมื่อ 11 กันยายน 2564, จาก <https://www.eef.or.th/knowledge-07-08-20/> (2 สิงหาคม 2564).

กองทุนส่งเสริมความเสมอภาคทางการศึกษา. (2564). ความเหลื่อมล้ำทางการศึกษาหลังโควิด-19: ครูไทยต้องปรับตัวอย่างไร?. สืบค้นเมื่อ 1 กันยายน 2564., จาก <https://www.eef.or.th/article-paul-collard/>

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2564). ประชุมทางไกลชี้แจงแนวทางปฏิบัติภายใต้สถานการณ์โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19) สำหรับโรงเรียนและเขตพื้นที่การศึกษา. สืบค้นเมื่อ 10 กันยายน 2564, จาก <https://www.obec.go.th/archives/363188>

สำนักบริการคอมพิวเตอร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. (2564). โควิด – 19 กับการศึกษาวิถีใหม่. สืบค้นเมื่อ 27 สิงหาคม 2564, จาก <https://learningdq-dc.ku.ac.th/course/?c=3&l=1>

องค์การสหประชาชาติ. 2558. เป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืนแห่งสหประชาชาติ. สืบค้นเมื่อ 14 สิงหาคม 2564, จาก <http://e-plan.dla.go.th/activityImage/422.pdf>

Ferdinand Mount. (2008). Five types of inequality. สืบค้นเมื่อ 10 กันยายน 2564 จาก <https://www.jrf.org.uk/report/five-types-inequality>.